

6 januari 2019

Mt. 2, - 12

Het bezoek van de wijzen

Beste medegelovigen,

Het zou niet de eerste keer zijn dat juist diegenen die in de buurt wonen en die het eigenlijk als eerste moeten weten, van niets weten, en zij die van heinde en ver komen er wel kennis van hebben.

Het evangelie dat we vandaag gehoord hebben, geeft ons daar een voorbeeld van. De wijzen waren vreemdelingen, heidenen die niets met de bijbel en de tempel te maken hadden.

Zij hebben aan de joodse notabelen bekend gemaakt dat de beloofde Messias, hun redder, geboren was.

Mattheus, de schrijver van het evangelie, voert hier niet-joden ten tonele omdat hij het meemaakte dat verstandige, wijze mensen in Jerusalem, Jezus verwierpen en dat wijze mensen uit het oosten Hem vereerd hebben.

De wijzen hebben zich laten aanspreken door het licht van één enkele ster.

Zo begint het geloofsverhaal van mensen altijd, ook vandaag.

Met een vonk die op een bepaald moment, meestal heel onverwacht, inslaat in een mensenhart.

Of zoals zuster Jeanne Devos in een interview zegde: het zoeken naar waar leven, begint met een diepe ervaring, nooit met een redenering.

En dat moment, dat plotse vermoeden dat er meer is in het leven dan wat op het eerste zicht lijkt, vormt de aanzet tot een persoonlijke zoektocht.

Zo zijn vanuit hun dromen over een wereld van vrede en gerechtigheid, de wijzen uit het Oosten op zoek gegaan.

Eigenlijk zochten ze naar een ster, een nieuwe planeet.

Het moet voor hen een enorme verrassing geweest zijn te ontdekken dat die nieuwe planeet te vinden is in een kind

en dat met de woorden en daden van dat kind Jezus, vrede en gerechtigheid binnen onmiddellijk bereik zijn gekomen.

Aan de wijzen werd het gegund.

Het kleine, kwetsbare, onverwachte kind maakt het beste wat een mens ooit kan overkomen, in hen wakker: het verlangen om goed te zijn, de grenzeloze kracht om Gods liefde aan anderen door te geven.

Voor die waarheid gaan ze door de knieën en ze voelen zich zo de koning te rijk, dat ze hun kostbare bezittingen als gave kunnen wegschenken.

Dit verhaal over de wijzen uit het Oosten zit vol symboliek:

de ster, die zoektocht naar hun droom en de geschenken: goud, wierook en mirre.

De wijzen speuren naar tekens die hen in hun leven de goede richting wijzen.

Daarvoor staat de ster.

Hun droom zet hen in beweging, doet hen op stap gaan.

Zij blijven niet stilstaan bij wat anderen hebben meegedeeld.

Zij kunnen nog dromen en gaan die droom achterna.

En hun zoektocht brengt hen zo ver dat ze door de knieën gaan voor een kind.

Ze herkennen Hem als koning, als God en als mens.

Deze wijzen schonken goud, wierook en mirre.

Mirre is een welriekend gomhars dat onder meer gebruikt werd tegen infectieziekten.

Mirre aan iemand geven betekent zoveel als zeggen: moge je leven bewaard blijven voor pijn, ziekte en lijden.

Wierook aan iemand geven is wensen dat hun leven als een lieflijke geur mag zijn, een vreugde voor allen die met hen of haar te maken krijgen.

Met goud zeg je: dat je je eigen waarde mag ontdekken, je kostbaarheid en je rijkdom.

Beste mensen, vertel elkaar dat we voor elkaar willen zijn als mirre

en ons willen inspannen om elkaars pijn te verzachten.

Dat we voor elkaar willen zijn als wierook

door het delen van elkaars vreugde, door Gods aangezicht in elkaar te erkennen en in het licht daarvan willen leven.

Dat we voor elkaar als goud willen zijn door elkaar te willen zien zoals God een mens ziet,

zien dat er in ons leven iets is waardoor ook wij tot een koning worden gemaakt.

Agnes De Bondt